

Sygn. akt I C 395/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący – SSR Karolina Malinowska - Krutul

Protokolant – Pamela Trześniewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2019r. w Zambrowie

sprawy z powództwa G. P.

przeciwko (...) SA w S.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

I. zasądza od pozwanego (...) SA w S. na rzecz powoda G. P. kwotę 12.683,00 (dwanaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt trzy i 00/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) SA w S. na rzecz powoda G. P. kwotę 284,77 (dwieście osiemdziesiąt cztery i 77/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty;

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. zasądza od pozwanego (...) SA w S. na rzecz powoda G. P. kwotę 607,75 (sześćset siedem i 75/100) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych;

V. zasądza od pozwanego (...) SA w S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 515,88 (pięćset piętnaście i 88/100) złotych tytułem zwrotu wydatków;

VI. zasądza od powoda G. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 91,04 (dziewięćdziesiąt jeden i 04/100) złotych tytułem zwrotu wydatków;

VII. odstępuje od obciążania stron nieuiszczoną opłatą od rozszerzonego powództwa;

VIII. koszty zastępstwa procesowego wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 395/18

UZASADNIENIE

Powód G. P. po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa w sprawie wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) SA w S. kwot:

- 15.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za cierpienia fizyczne i psychiczne wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 27 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty

- kwoty 284,77 złotych tytułem odszkodowania za koszty leczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty .

Wniósł również o zwrot kosztów procesu.

Pozwany (...) SA w S. wniosło o oddalenie powództwa .

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20 listopada 2017 r. w Z. doszło do kolizji drogowej . Sprawca zdarzenia – kierujący pojazdem marki F. (...) o nr. Rej. (...) nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu prawidłowo poruszającemu się samochodowi A. (...). W wyniku zdarzenia poszkodowanym był G. P. . Powód doznał obrażeń ciała w postaci urazu odcinka szyjnego kręgosłupa. Z uwagi na dolegliwości bólowe zalecano unieruchomienie w kołnierzu Campa. Kołnierz nosił około 4 tygodni. W tym czasie miał trudności z podstawowymi czynnościami codziennymi. Przebywał na zwolnieniu lekarskim. Przy podstawowych czynnościach życiowych pomagała mu S. D..

W wyniku zdarzenia powód doznał skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa. Leczył się początkowo w poradni ortopedycznej, a następnie w poradni rehabilitacyjnej. Czas trwania leczenia i rekonwalescencji po wypadku wynosił od 20 listopada 2017 r. do 30 marca 2018 roku. W tym okresie towarzyszyły mu uciążliwości związane z leczeniem: noszenie kołnierza ortopedycznego, przyjmowanie leków przeciwbólowych, uczęszczanie na wizyty w poradni ortopedycznej, na zabiegi prywatne rehabilitacyjne.

Ponadto u powoda po zdarzeniu stwierdzono trwałe uszczerbek na zdrowiu w stopniu 5%.

Obecnie również zgłasza bóle w kręgosłupie, zwłaszcza przy zmianie pogody. Zmuszony został do zrezygnowania z uprawiania sportów takich jak : piłka nożna, karate. Nie powrócił do sprawności fizycznej sprzed zdarzenia.

Przed wypadkiem powód nie miał żadnych obaw podczas kierowania autem, aktualnie po kolizji to się zmieniło. Kierując autem towarzyszą mu różne obawy, odczuwa strach, zwłaszcza przed skrzyżowaniem, obawia się, że może ponownie dojść do zdarzenia na drodze.

Ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 2317,00 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 100 złotych tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o: kartę informacyjną (k. 7), zaświadczenie lekarskie (k. 8, historię choroby i dokumentację medyczną (k. 9-13, k. 15-18), wyrok sądu w sprawie karnej (k. 14), decyzję (k. 20), opinię biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii (k. 59-62), zeznania świadka S. D. (k. 45), zeznania powoda (k. 91 odwr., 44 odwr.).

Sąd zważył, co następuje :

Co do zasady sama odpowiedzialność cywilna pozwanego nie była kwestionowana, wynikała z umowy ubezpieczenia sprawcy kolizji drogowej. Co więcej ubezpieczyciel wypłacił pewne kwoty powodowi, czym niejako uznał swoją odpowiedzialność co do zasady. Sporna była wysokość zadośćuczynienia i odszkodowania.

Odnosząc się do kwestii żądanego przez powoda zadośćuczynienia zgodnie z treścią art. 445 § 1 oraz 444 kc Sąd uprawniony jest do przyznania poszkodowanemu w sytuacji, w której doszło do uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia odpowiedniej sumy stanowiącej rekompensatę za doznaną krzywdę. Ustawodawca poza wskazaniem, że kwota przyznana tytułem zadośćuczynienia powinna być wymierna do powstałej szkody nie wskazuje innych zasad ustalenia jej wysokości. Orzecznictwo Sądu Najwyższego w tym zakresie wskazuje natomiast, że przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na uwadze całokształt okoliczności sprawy nie wyłączając takich okoliczności jak wiek poszkodowanego, rozmiar doznanej krzywdy, nieodwracalność następstw wypadku, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność, czas trwania, długotrwałość i przebieg leczenia. Sam ustawodawca nie wprowadził obligatoryjności przyznawania zadośćuczynienia pozostawiając decyzję o jego

przyznaniu każdorazowo sądowi orzekającemu, co oznacza, iż samo doznanie szkód nie przesądza jeszcze o zasadności żądania o zadośćuczynienie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd uznał, że kwota 15.000 złotych stanowi odpowiednią rekompensatę. Sąd pomniejszył ją o kwotę wypłaconą już przez ubezpieczyciela (t.j. o 2317,00 zł) a zatem zasądził 12.683 złotych, a żądanie dalej idące oddalono.

Sąd miał na uwadze przede wszystkim wiek poszkodowanego – średni, rodzaj i stopień doznanych obrażeń ciała – obrażenia w niebezpiecznym odcinku szyjnym, dość duży stopień natężenia bólu i cierpienia, który trwał głównie przez okres 4 tygodni, ale również bóle odczuwa powód do dzisiaj, konieczność przyjmowania leków przeciwbólowych, prywatnych wizyt rehabilitacyjnych. Sąd też uwzględnił wpływ zdarzenia na życie osobiste powoda. Powód nigdy już nie powróci do swego stanu zdrowia sprzed wypadku, bowiem biegły stwierdził trwałe uszczerbek na zdrowiu. Ponadto Sąd zwrócił uwagę, iż powód pracuje w służbach mundurowych, gdzie sprawność fizyczna jest niezwykle ważna oraz regularnie kontrolowana co pewien czas, a jej brak lub nawet pewne deficyty w jej zakresie mogą rodzić poważne konsekwencje - nawet wydalenie ze służby. Stąd też rozmiar krzywdy w przypadku powoda jest tym bardziej większy. Sąd zważył na samopoczucie psychiczne powoda, który po traumatycznych przeżyciach, teraz odczuwa lęki przed ponowną ewentualną kolizją, kiedy kieruje autem.

Nie mniej jednak nie można nie zauważyć, iż powód nie wymaga aktualnie przyjmowania leków, nie zachodzi konieczność jego dalszego leczenia, nie wymaga dalszych zabiegów rehabilitacyjnych, czy korzystania z pomocy osób trzecich.

Na uwzględnienie zasługiwało również zgłoszone przez powoda żądanie zwrotu kosztów związanych z leczeniem, gdyż znajduje ono oparcie w treści art. 444 § 1 kc i w dowodach zgromadzonych w sprawie. Przepis ten przewiduje bowiem, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Odszkodowanie przewidziane w tym przepisie obejmuje przy tym wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne i celowe. W ocenie Sadu żądana przez powoda kwota tytułem zwrotu kosztów leczenia jest również uzasadniona w okolicznościach niniejszej sprawy. Powód przedstawił paragony (k. 19), na zakup leków których zakup znajduje uzasadnienie w świetle zgromadzonej dokumentacji medycznej (nazwy leków z paragonów odpowiadają tym zalecanym w dokumentacji lekarskiej sporządzonej bezpośrednio po zdarzeniu) . Załączone paragony obrazują też koszt prywatnych wizyt rehabilitacyjnych, z których korzystał powód.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc obciążając nimi strony stosunkowo. Powód wygrał proces w 85% i w 15 % winien ponieść koszty procesu. Koszty zastępstwa procesowego wzajemnie zniesiono.